

କଲିକତା ଗ୍ରାମପେଟ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

କଲିକତାର ନିଗମ

ମାର୍ଚ୍ଚ 12, 1965

[କେ. ସୁକା ରାଓ, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଆର. ଏସ. ବତାସତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

କଲିକତା ଗ୍ରାମପେଟ୍ ଅଧିନିୟମ (ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବି. ଅଧିନିୟମ 25/1951), ଧାରା - 5 -
ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ସହିତ ରାଜିନାମା - ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି କି ନାହିଁ ।

କଲିକତା ଗ୍ରାମପେଟ୍ ଅଧିନିୟମ, 1951 ପ୍ରଣୟନ ହାରା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବ-ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବ-ସ୍ୱାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କୁ କଲିକତା ନିଗମ (ଉତ୍ତରଦାତା) ବଦଳରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ସଂରକ୍ଷଣ ଉପରେ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟର ଯେକୌଣସି ପରିମାଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ସମସ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଥିଲା ଯାହା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉପସ୍ଥିତ ଯେକୌଣସି ବିବାଦକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଗ୍ରାମ ଉଡ଼ା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ନକରି ନିଜର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏକ ରାଜିନାମା ହୋଇଛି । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ:

ରାୟ ଦେଲେ : ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥର ଅଧିକାର ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ର ପ୍ରାବଧାନ, ଉଭୟ ବିଷୟଗତ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବରେ, ଉଭୟ ମୌଳିକ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁଚ୍ଛନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆଣିଥାଏ । ଉଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଏବଂ ରାଜିନାମା ଗୁଡ଼ିକରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ସୂଚିତ ସେହି ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପୁଜିଥିବା କୌଣସି ବିବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅଧିକାର ପରସ୍ପର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଷୟଗତ ଅଧିକାରକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅଧିକାରକୁ ଅଟକାଇବା ହେଉଛି ଅଧିକାରକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଏବଂ ପ୍ରତିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ।

ଦେଝାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଝାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 245/1964 ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 13 ଫେବୃଆରୀ, 1963ର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 8/1963 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ

ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଡି. ଏନ୍. ଗୁପ୍ତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏସ୍. ଟି. ଦେଶାଇ ଏବଂ ପି. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ସୁଜା ରାଓ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 1879 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 2 ତାରିଖ ଦିନ ବା ସେହି ଦିନ ପାଖାପାଖି ବେଙ୍ଗଲ ଅଧିନିୟମ IV/1817 ଅନୁସାରେ ଗଠିତ କଲିକତା ନଗରର ନିଗମ, ଡିଲ୍‌ଫିନ୍ ପ୍ୟାରିସ, ଆଲଫ୍ରେଷ ପ୍ୟାରିସ ଏବଂ ରବିନସନ ସାଉତର, ଏହାପରେ ଅନୁଦାନଗ୍ରାହୀ କୁହାଯାଏ ଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଲିଖିତ ତୁଚ୍ଛନାମା କରିଥିଲେ । ଯାହା ଅଧୀନରେ ନିଗମ ଉକ୍ତ ଅନୁଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ରାଜିନାମାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ଉପରେ କଲିକତାରେ କେତେକ ଗ୍ରାମଶ୍ରେ ନିର୍ମାଣ, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉକ୍ତ ରାଜିନାମା ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା କୌଣସି ବିବାଦକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛନାମାରେ ଖଣ୍ଡ 28 ରେ ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଉକ୍ତ ନିଗମ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ନିଗମ ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । କଲିକତା ନିଗମର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନୁଦାନଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମୟ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ତୁଚ୍ଛନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯଥା 22 ନଭେମ୍ବର 1879, 2 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1893 ଏବଂ 9 ଡିସେମ୍ବର 1899, ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ତୁଚ୍ଛନାମାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବତନ

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିବା ଓ ବ୍ୟବହୃତ ଗ୍ରାମ୍ୟେ ଉପରେ ଉଡ଼ା ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ ରାଜିନାମାରେ ପ୍ରଥମ ରାଜିନାମାରେ ଥିବା ଭଳି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଥିଲା । କଲିକତା ନିଗମ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଙ୍ଗଳା ଆଇନ IV/1876 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ କଲିକତା ସହରର ନିଗମର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ଏହା ବେଙ୍ଗଲ ଅଧିନିୟମ 11/1888 ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍, କଲିକତା ଗ୍ରାମ୍ୟେଜ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ଉକ୍ତ ଅନୁଦାନ ଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଗ୍ରହୀତା ବ୍ୟକ୍ତି । ଅଗଷ୍ଟ 30, 1951ରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ରାଜିନାମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଧାନସଭା ଦ୍ଵାରା ଏକ ଆଇନ ପାରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । କଲିକତା ଗ୍ରାମ୍ୟେ ଅଧିନିୟମ 1951 (ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବି. ଅଧିନିୟମ XXV/1951) ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅକ୍ଟୋବର 18, 1951ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁସାରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର କୋଲକାତା ନିଗମକୁ ବିଭିନ୍ନ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ରହିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସାରେ ଦେୟ ହେଉଥିବା ଯେକୌଣସି ରାଶି ଆବେଦନକାରୀ ନିଗମକୁ ଦେବେ । ଆବେଦନକାରୀ ନିଗମକୁ ଦେଉଥିବା ଟ୍ରାକ୍ ଉଡ଼ା ବାବଦକୁ ବିବାଦ ଉପୁଜିଥିଲା ଏବଂ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ରାଜିନାମାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆବେଦନକାରୀ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ନକରି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଓ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈଧ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସହାୟତା ପାଇଁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମୂଳ ପକ୍ଷରେ ଜାନୁଆରୀ 7, 1963 ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନଟିର ଶୁଣାଣି ଏ.ଏନ୍. ରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିଷୟରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଆବେଦନ ବୈଧ, ଆଇନଗତ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ବାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ତୁଚ୍ଛିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କଲିକତା ନିଗମର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଗ୍ରାମଶ୍ରେଣୀ ଆଇନ, ୧୯୫୧ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ କେବଳ ନିଗମକୁ ଦେଇ ଅର୍ଥରାଶି ବ୍ୟତୀତ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ନିଗମ ତୁଚ୍ଛିନାମାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦେଇ ଅର୍ଥରାଶି ସମ୍ପର୍କରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଏକ ଛୋଟ ଦିଗରେ ଉଠାଯାଇଛି ଏବଂ 1951 ମସିହାର ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଆଇନ XXV ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାକୁ ଏଠାରେ "ଅଧିନିୟମ" କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଗଷ୍ଟ 30, 1951 ରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭାଗରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଗରେ କଲିକତା ଗ୍ରାମଶ୍ରେଣୀ କମିଟିଟି ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ତୁଚ୍ଛିନାମାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ରେ କୁହାଯାଇଛି, "ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତର ତୁଚ୍ଛିନାମାକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଆଇନରେ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିବା ପରି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ।" ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା ବିପରୀତ ଥିଲା, କଲିକତା ନିଗମ, ହାଓଡ଼ା ପୌରପାଳିକାର କମିଶନର, ଦକ୍ଷିଣ ଉପନଗରୀୟ ପୌରପାଳିକାର କମିଶନର ଏବଂ ନୂତନ ହାଓଡ଼ା ସେକ୍ଟର କମିଶନରଙ୍କ ଗ୍ରାମଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ଦ୍ଦାଶ, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ବ୍ୟବହାର, ଲିଜ୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 5, ଯାହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରା, ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି:

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନେକ ତୁଚ୍ଛିନାମା ବିବରଣୀ ଏପରି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ଯେପରି ସରକାର ଉକ୍ତ ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ 2 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ସରକାର ସେଥିରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ତୁଚ୍ଛିନାମାରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ, ଯଦି ବିଷୟ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟଥା ଆବଶ୍ୟକ ନ କରେ, ତେବେ ତାହା ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ଏପରି କୌଣସି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ତୁଚ୍ଛନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ପରିମାଣ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଯେପରି ଏହି ଅଧିନିୟମ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ରାଜିନାମାର ଶୀର୍ଷକଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ରହିଛି । ଆଇନର ଧାରା ୫ ଅନୁସାରେ ସରକାର ଆଇନଗତ ଭାବେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ରାଜିନାମାରେ ରହିଥାନ୍ତି । କଞ୍ଚନା ଏକ ସୁପରିଚିତ କଞ୍ଚନା । ବିଷୟବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟଥା ଆବଶ୍ୟକ ନକଲେ ସରକାର ତୁଚ୍ଛନାମାର ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଗମ ଏବଂ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ବଦଳାନ୍ତି । ସ୍ୱାଭାବିକ ଅନୁମାନ ହେଉଛି ଯେ କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଇଁ ଧାରା ପ୍ରଣୟନକାରୀ ଅଂଶରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଧାରା 5ର ପ୍ରାବଧାନରେ ଏହିପରି କୌଣସି ରାଜିନାମା ଅନ୍ତର୍ଗତ କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶିକୁ ସେପରି କୌଣସି ସଂସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶିକୁ ମୂଳ ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥାଏ: ଏହା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଏହିପରି ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାଳ୍ପନିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ବାଦ ଦିଏ । ଉକ୍ତ ଦେୟ ରାଶି ସମ୍ପର୍କରେ ଉକ୍ତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ହୋଇଥିବା ତୁଚ୍ଛନାମାଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିବ ଯେପରି ଅଧିନିୟମ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ; ଅର୍ଥାତ୍, ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛନାମାର ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଜାରି ରହିବେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ତୁଚ୍ଛଗୁଡ଼ିକରେ ଭଡା ଆଦାୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଏବଂ ତୁଚ୍ଛର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୈଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ରାଶିଗୁଡ଼ିକର ଆଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଯଦି ଏହି ଆଇନ୍ ପାରିତ ହୋଇନଥାନ୍ତା ଏବଂ ନିଗମ ସ୍ଥାନରେ ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ ହୋଇନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଭଡ଼ା ବାବଦରେ କୌଣସି ବିବାଦ ଉପୁଜିଥାନ୍ତା, ତେବେ ନିଗମ ଏହି ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନର ବିଷୟଗତ ଅଧିକାର ଏବଂ ଏହି ଅଧିକାରକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କୌଣସି ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅଧିକାର ଯାହା ତୁଚ୍ଛନାମାରେ ନିହିତ ରହିଛି ତାହା ପରସ୍ପର ସହ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୂଳ ଅଧିକାରକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅଧିକାରକୁ ରୋଧ କରିବା ହେଉଛି ଅଧିକାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହେଉଛି ଦେୟ ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନୂତନ ରାଜିନାମା କରିବା । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଗମ ନିଜର ସହମତ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ତ୍ୟାଗ

କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ । ଅପିଲ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଗମକୁ ପୈଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜିନାମାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଯେଉଁ ବିକଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା ଏକ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ବିବାଦ ଆପିଲକାରୀ ଏବଂ ନିଗମ ମଧ୍ୟରେ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆପିଲକାରୀ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହେବ । ନିଗମକୁ ପୈଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି ସମ୍ପର୍କରେ ସରକାର ନିଗମର ଟ୍ରଷ୍ଟି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ତାହା ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ସମର୍ଥିତ ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ର ପ୍ରାବଧାନର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମସ୍ତ ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଦୂର କରିଥାଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଆଇନର ଧାରା ୫ର ମୌଳିକ ଅଂଶରେ କଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟଥା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରାବଧାନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବ ଅନୁସାରେ, ଉଭୟ ମୌଳିକ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସାରେ ପୈଠଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥର ବିଷୟ ଏହି ବ୍ୟତିକ୍ରମର ପରିସରଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆଇନର ୫ମ ଭାଗରେ ଥିବା କାଳ୍ପନିକ ତଥ୍ୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ସେହି ପରିମାଣରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଏପରି ଏକ ସଂରଚନାରେ, ଯେପରିକି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛୁ ଯେ ଦେୟ ରାଶି ପ୍ରତି ଅଧିକାର ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା – ଉଭୟ ଏହା ଅନୁସାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି ।

ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତି ମତ ସହ ସହମତ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଛୁ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟତ୍ତ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଅନୁବାଦିକା:

ତପସ୍ଵିନୀ ବିଶ୍ଵାଳ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।